

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε. Αριθ. 404

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 17 Οκτωβρίου 1922

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ ΜΟΑΜΕΘ

Είς τὸν βίον τῶν ἔθνων ὑπάρχουν χρονολογία, ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτοι, ἀποτελοῦσαι ἱστορικούς σταθμούς καὶ ἀναφερόμεναι αἱ μὲν εἰς γεγονότα αἰσια καὶ χαροποιά, αἱ δὲ, τοῦναντίον, εἰς ἀμαυρωτικά τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ πρόξενα καρδιοβόρου θλίψεως. Ἡ ἐθνική μας ἱστορία γέμει τοιούτων γεγονότων τὴν χαρὰν ἢ τὴν λύπην. Ἀλλ' οὐτε τὰς μὲν οὐτε τὰς δὲ πρέπει νὰ λησμονῇ τὸ ἔθνος, τὰς μὲν χαροποιὰς διὰ τὰ ὑποθερμαίνον καὶ ἀναπτύσσον εὐγενῆ ἀμιλλὰν παρὰ τῇ νέᾳ γενεᾷ ὅπως ἀναδειχθῇ κρείττων τῶν προηγουμένων ἐπαρμόζουσα, ἐμπράκτως τὴν ὑπερῆφνον ὑπόσχεσιν τῶν νεανίων τῆς ἀρχαίας Σπάρτης: «Ἀμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλὰ καὶ κάρρονες!», τὰς δὲ λυπηρὰς διὰ τὰ ἐγγυράττηται εἰς τὰς καρδίας νῶν συγχρόνων νέων μας ἢ ἐλπίς καὶ ἀπόφασις τῆς ἀντεκδικήσεως διὰ τὰ ἐθνικὰ ἀτυχήματα.

Ἐπὶ πέντε αἰώνας, στυγνῆς καὶ μυσαρᾶς δουλείας οὐδέποτε τὸ δουλεύον ἔθνος μας ἐπαύσατο ἐνθυμούμενον τὴν μαύρην ἐκείνην Τρίτην τῆς 29 Μαΐου 1453, ὅποτε ἡ βασιλεὺς τῶν πόλεων, τὸ ναύχημα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡ περιλάλητος πόλις τῶν Κωνσταντινῶν περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ἀραβῶν, οὐδὲ θὰ παύσῃ καὶ νῦν τοῦτο πρᾶγμα, ἔως οἱ ἐκπληρώσῃ ἢ ἐπὶ τῆς ἀλώσεως λεχθεῖσα προφητεία:

«Πάλαι με χρόνους με καιρούς, πάλαι δικὰ μας θάνατος!»

Πρὶν ἢ ὅμως ἐκπληρωθῇ ἐν τῷ συνόλῳ ἡ προφητεία ἐκείνη, ἐπέπρωτο νὰ προστεθῇ εἰς τὸ μαρτυρολόγιον τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας νέα μαύρη ἐπέτειος, ἡ τῆς 27 Ἀυγούστου—9 Σεπτεμβρίου 1922, καθ' ἣν αἱ ὁρδαὶ τοῦ Κεμάλ εἰσέλασαν θριαμβευτικῶς εἰς τὴν περικαλλῆ τῆς Ἰωνίας πρωτεύουσιν καὶ κατισχυμένον δ' ἔως τότε νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐφενγεν ἐκείθεν συνεπάρων τὸν παντελῆ ὀλεθρὸν τοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ μετὰ τόσας πολεμικάς καὶ ἄλλας κατὰ γίδας ἐπὶ τρεῖς χιλιετηρίδας διατηρηθέντος ἐν ἀκραιότητι Ἑλληνισμοῦ!

Αἱ πλείους τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, καλῶς ποιοῦσαι, ἔγραψαν καὶ ἐφέτος ἄρθρα ἐπὶ τῇ ἐπετειᾷ τῆς θλίβεως αὐτῆς περιπετείας καὶ ὑπέμνησαν διὰ τὸ ἔθνος, θάπτον ἢ βράδιον, ἔχει καθήκον ν' ἀποπλύνῃ τὸν οὐκον τοῦτον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τροπαιοφόρον τὴν κυανόλευκον εἰς τὴν ἀλησμόνητον Σμύρνην μας. Μία τοιούτων ἐπὶ τῇ ἀποφράδι ταύτῃ ἡμέρᾳ ἐσημείωσεν διὰ καὶ τὸ Κοράνιον προφητικῶς τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων εἰς ἰδιαιτέραν κεφάλαιον. Ἀλλ' ἡ μετάφρασις τοῦ σχετικοῦ ἔδαφιος εἶνε πλημμυρῆς ὀρίζουσα ἐντὶ ἐννεαετίας τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶναι ἀκριβές! Ὁ ἐξ Ἀραβίας προφήτης ἦτο ἄνθρωπος ἑξυπνὸς καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν διέκρινε τὴν ὑπόληψιν του μὲν προφητείας ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ. Ὁμοίως κατὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν μετὰ τὰ: «ἤξεις, ἀφίξεις!» Ἡ ὁρδὴ λοιπὸν μετάφρασις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Κορανικοῦ χωρίου ἔχει ὡς ἑξῆς: «Οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν. Δικαιοκριπίσθησαν ἐπὶ τῆς μεθορίου. Ἀλλὰ θὰ ἐξαγοράσωσι τὴν ἡττῶν αὐτὴν διὰ νίκης **ΕΝΤΟΣ ΤΙΝΩΝ ΕΤΩΝ**, Ὁ Θεὸς διευθύνει τὴν τύχην τῶν ὁπλων». (Κεφ. Δ' 1, 2, 3).

Καί, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη τῆς προφητείας τοῦ Μωάμεθ, ἔχομεν ὅλοι μας τὴν πεποίθησιν διὰ τὴν ἡμέραν νινὰ θὰ νικήσωμεν καὶ πάλιν, ὅπως περι-

λάμπρως ἐν κήσαμεν κατὰ τὸ 1912)3, καὶ θὰ ἐγκατασταθῶμεν ἐκ νέου εἰς τὰ γελόντα παράλια τῆς Μ. Ἀσίας, διὰ τὴν ἐπὶ χιλιετηρίδας ἡμέρας δ' ἀκραιφνέστερος Ἑλληνισμὸς ὁ ἀναδείξας τὸν Ὀμηρον, τὸν Ἡρόδοτον, τοὺς θαυμασίους Ἀνρικοὺς ποιητὰς καὶ τοσούτους ἄλλους διαπρεπεῖς σοφοὺς καὶ φιλοσόφους ἔν τε τῇ ἀρχαϊότητι καὶ τοῖς μετέπειτα χρόνοις. Θὰ νικήσωμεν ὅμως δταν ὁμονοήσωμεν καὶ παύσῃ ὁ σημερινὸς ὀλέθριος διχασμὸς τοῦ ἔθνους μας. Ἡ διχότης μὲς καὶ ὁ ἀσυνείδητος κομματισμὸς ἔδυσαν τὸ Κράτος τοῦ Κεμάλ, ἢ δὲ ὁρόνοιά μας, δταν ἐπιτενχθῇ, θὰ τὸ καταστρέψῃ ἀσφαλῶς.

Ἀλλὰ θὰ παρατηρήσῃ τις διὰ τὴν ὁμοιοτητα μεταξὺ τοῦ ἔθνους μας εἶναι ἀνέφικτος καὶ ὁ διχασμὸς ἀδύνατον νὰ ἐκλείψῃ, ἐφ' ὅσον ὁ δημοκρατικὸς τοῦτον καὶ δαίμων τῆς Ἑλλάδος ἐξαπολυθεὶ νὰ βλέπῃ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς καὶ νὰ καθίστῃ διὰ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀναμίξεως του χλευαστέρας τὰς δεινὰς περιστάσεις, ὅφ' ἂς τὸ ἔθνος μας διατελεῖ, ἐκ τῆς ἐν Χαλέπῳ διαμονῆς του. Βεβαίως οὐδὲς παραγνωρίζει τὸ ὁρδὸν τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς. Ἀλλὰ θαρροῦν χρῆ. Ὁ Βενιζέλος ἐπὶ τέλους δὲν εἶναι ἀδύνατος. Μουσας δίδει ἢ φλεβίτις ἢ ἐξ ἑαυτοῦ τις εἰς—τίς θ' ἀπαλάξῃ τὸ ταλαίπωρον ἔθνος μας τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Αὐτοῦ δ' ἐκπλόντος, θὰ μειωθῇ καὶ θ' ἀπορήσῃ ἢ ἐξ αἰτίας του διαρροῦσας ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐκείνης καὶ βασιλευσῇ ἡ γαλήνη ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ἔθνους, ἥτις θὰ τὸν δυνάμει μὲς διὰ τὴν ἀντεκδικήσιν καὶ τὴν νίκην μας κατὰ τοῦ Κεμάλισμου. Τὴν νίκην μας δ' αὐτὴν ἡδὴ θὰ ἐπιθυμῇ εὐκρινῶς ἐκ τοῦ τάφου του ὁ Μωάμεθ διότι ὁ Κεμάλ τοῦ κούρλουσε τὸ θρησκευτικὸν οἰκοδόμημα διὰ τῶν ἀντιθρησκευτικῶν καινοτομιῶν του καὶ ὠνόμασε τὸν ἰδιὸν περιφρονητικῶς Βεδουίνον τῆς Ἀραβίας! Ὁμοιοῦσιν λοιπὸν καὶ θὰ νικήσωμεν. Ἰνσαλλάχ, ὅπως θὰ ἔλεγε ἐν τῇ γλώσσῃ του καὶ ὁ ἐξ Ἀραβίας Προφήτης!

Ἐν Τσαμνιᾷ Ν. ΝΙΤΣΟΣ

ΣΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |=

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἤνοιξε ἡ μεγάλη ἑτησία ἐμποροπανηγύρις τῆς Κονίστης καὶ ἔλκευε χιλιάς. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐκτοπίων ἢ πανύγυρις αὕτη ἦτο κατωτέρα τῶν ἄλλων ἐτῶν καὶ ἰδίως ἡ ζωοαγορὰ θαυμασία ἦτο ἡ ἀγορὰ τῶν ἐξ Ἀραβίας ἐμπορευμάτων ἐκ διαφόρων μαλλίνων ἰδίων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Νίτσου δοξασιδεῖσα κομποπολις τοῦ Τσαμνιᾶ χαίρει καὶ ἀγαλλεῖται διὰ τρία παιδιὰ τῆς: ὁ Ἠλίας Ζούλας, ὁ Μούγιος, καὶ ὁ Γιώργος, κατόπιν αὐστηρῶν ἐξετάσεων εἰσῆλθον εἰς τὰ ἐνταῦθα διδασκαλεῖον.

Καθ' ἃ μανθάνομεν παρὰ διαφόρων ποιμνιοτρόφων ἕνενα τῆς

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΗΣ ΔΥΣΕΓΓΟΝΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Μία Σουλτανοπούλα τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν ἀπὸ τὰ εὐδαιμόνευτα ἄνθη τῶν Ἀθηναίων Παραδείσων, ἡ λεβεντόκορη καὶ νεοταξοδόσωτη Πιερρέττα Ἀθανασίου Δ. Μπότσαρη, δυσεγγονὴ τοῦ μεγάλου ἥρωος Μάρκου Μπότσαρη πρώτῃ σὲ χάριν, σ' ὁμορφίᾳ καὶ σ' εὐγένειᾳ, ποῦ ῥεῖ στές φλέβες τῆς γνήσιον αἵμα Ἀρματολῶν Κλεφτῶν πριγκηλῶν Φαναριωτῶν καὶ κομήτων τῆς Ζακύνθου, μοσχινάθερρη θυγατέρα τοῦ συμπαθεστάτου ἀρχηγοῦ τοῦ λυσιτενοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων Ἀθανασίου Δ. Μάρ-

κου Μπότσαρη εὐρισκομένης τὴν πρώτην ἀνθιστὴν τῆς νεότητος τῆς ἡραβωνίσθη τὸν κ. Δημοσθένην Χωρέμην τῆς μεγάλης ἀρχαίας Ἐμποροπραξικτικῆς Οἰκογενείας τῆς Χίου.

Διὰ τὸ ὄραϊον καὶ εὐτυχισμένον αὐτὸ γεγονός συγχάρομεν ἐγκαρδίως τοὺς τε μνηστευθέντας καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν γονεῖς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς τῶν συμπεθερευόντων δύο μεγάλων ἱστορικῶν Οἰκῶν τοῦ Ἀρεῶς καὶ τοῦ Ἐρμού, εὐχόμενοι ὑπὲρ τοῦ ὑπερμέτρου εὐαριστοῦ τούτου ζεύγους ὅλων τοῦ Οὐρανοῦ τὴν εὐτυχίαν.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἐν τῇ Πλατεῇ τῶν κεντρικῶν στρατῶνων, ἐνώπιον τοῦ διοικούντος προσωρινῶς τὴν Ἀνεξάρτητον VIII Μεραρχίαν τῆς Ἡπείρου, Συντογματάρχου τοῦ Πεζικοῦ κ. Β. Φεροπούλου καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ Σώματος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς Ἰωαννίνων.

Παρέστησαν ἐν αὐτῇ προσκληθέντες οἱ Πρόξενοι Ἀλβανίας, Ἰταλίας, καὶ Γαλλίας οἱ ἑξῆς ὁθησθευτοὶ καὶ Ἀρχηγοὶ ὁ βουλευτὴς κ. Χ. Χρηστοβασιλῆς ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Γ. Χρηστοπούλος, μετὰ τῶν Γυμνασιαρχῶν τῶν Διευθυντῶν τῶν Διδασκαλῶν, καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ Δικαστῶν αἱ διάφοροι Σχολαὶ Ἀρσένων καὶ θηλέων μετὰ τῶν σημαίων τῶν.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Μεραρχοῦ λοχαγὸς κ. Καπελάρης ἀνέγνωσε τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τοῦ Μεραρχοῦ λαμπρὰν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ὄντως ἐμπνευσμένην.

Μετὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Μεραρχοῦ ὁμιλήσας ἔλεγε εὐφραδῶς καὶ μετὰ φράσεις ζωηρὰς καὶ πληθεῖς ἐνθουσιασμοῦ ὁ εὐπαιδευτὸς λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ κ. Δροῦγκας. Καὶ οὕτω ἐληξεν ἡ ὑπόστα αὐτῆς ἐορτῆς.

ΚΟΣΜΙΚΑ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑποπαιδαγωγὸς κ. Ἀγγινάντης δέχεται ὡς πέντε ὁδὸς Ἀσθῶν 12.

Ἀφίξεις

Ἐπανήλθεν ἐκ Ρουμανίας ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Φίλιππος Σαγκίνης, ὅνθα εἶχε μεταβῇ κατὰ τὰς διακοπὰς, ἵνα παραστή εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνέδριον τῶν καθηγητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς ἀντιπρόσω-

πος τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων του, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔλαβε χώραν λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ βυσιλῆος τῆς Ρουμανίας.

Ἀφίκετο μετὰ τῆς ἀξιότιμης συζύγου του ὁ νέος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Ἰωαννίνων κ. Κατωτάς καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς κ. Χαρίλαος Μάντζος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον του Ραφταναίου.

Παραπεδημεῖ ἐνταῦθα ἐλθὼν ἐξ Ἀργυροκάστρου ὁ κ. Νικόλ. Πανίδης, ἀρχαῖος καὶ διακεκριμένος Σχολάρχης ἐν Ἠλείῳ, ἥδη συνταξιούχος, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ τοῦ κ. Δημ. Πανίδου, διευθυντοῦ τοῦ ἐγχειρίδιου συναδέλφου «Κήρυκος».

Ἐπανεκινήθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Τσαμνιᾶ, ἐκ Δουρῶν Αἰδ.ρῶς, ὁ φίλος κ. Εὐάγγελος Εὐδοκίμου, καὶ εὐχόμενος νὰ περάσῃ καλὸν χειμῶνα καὶ διὰ ἐπιθυμῇ.

Ε.Κ.

Τὸν ἐσχάτως ἐπανακείμενον ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Τσαμνιᾶ κ. Κωνστ. Ἀλεξίου εὐχόμεθα τὸ καὶ ὡς ὄντως καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ κινῆναι τῶν λαγῶν.

Γ.Ε.—Ε.Κ.

Ἀνεχώρησεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, χάριν ἐπειγούσων ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶ Μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Κος Κος Σπυρίδων, εἰς δὲ εὐχόμεθα καλὴν καὶ ταχέαν ἐπάνοδον.

Μετὰ πολὺν χρόνον τσαμνιανὸν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ Κόσμου τῶν Ἰωαννίνων ἀνεχώρησε εἰς τέλους, αὐριον ὁ νέος Οἰκονομικὸς Ἐφοροῦργος κ. Ἀπ. Λαλιώτης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν πτυχῶν τοι ἐν τῇ ἐκεῖ Ἱατρικῇ Σχολῇ ὁ κ. Γεώργιος Λαλιώτης, τὸ λαμπρὸν σπουδὸν καὶ μονιμὸν παιδί τοῦ φίλου μας κ. Σπύρου Λαλιώτου.

Ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ μετὰ τῆς Κυρίας του ὁ ἐκ Κοσλίου τῶν Κουρῶν τῶν κ. Νικ. Νούρης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Ζαχαρίνας πνευματικὸς κ. Χρῆς. Λαλιώτης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Μανδύραν τῆς Αἰγύπτου ὁ ἐκ Βορείας Ἡπείρου κ. Π. Λάβαρης ὁ τιμὸν ἐν τῇ Ζέην τῶ Ἡπειρωτικῶν ὀνομα.

Ὁ κ. Λάβαρης, ἐκτός τῆς συζύγου του κ. Εὐανδρίας φέρει μετὰ τὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἀνεψίαν τοῦ Αἰδ. Μαργαρίτην Σ. Τζακίαν ἐκ Βήσιας καὶ τοὺς νεοσύμφους κ. κ. Χρήστ. Σοντῆν μετὰ τῆς συζύγου του Πολυξένης.

Ὅρα τοὺς καλὴν καὶ καλὴν ἐπάνοδον.

Μετὰ μηνιαίαν ἐν Ζίτση διαμονὴν ἀνεχώρησεν εἰς Ἰγουμενίτσαν μετὰ τῆς Κυρίας του ὁ αὐτοῦ ἐμπορὸς κ. Δημοσθένης Πρίτσος.

Ἀρραβῶνες

Μετ' ἐξαίρετης χαρᾶς ἀναγγέλλο-

*Εσωτερικοῦ	Δρ.	75
*Εξωτερικοῦ	Φρ.	75
*Αμερικῆς	Δολ.	5

Φίλμ καὶ Φιλμπάκ Πατέ
Στου Ρ